

PERIODIC ARBUCIENC

Subscripció anual: 3 pessetes

Redacció: Pietat, 19

JOAN REUS

TELEFON 5

COMERÇ DE FUSTES DE TOTES CLASSES DEL PAIS I CARBONS VEGETALS
Exploatacions forestals :: Fàbrica de Serrar

Servei de transports en auto-camió d'Arbucies a Barcelona, tres dies a la setmana i diari d'Arbucies a Hostalrich i vice-versa

AUTOS-TURISMES DE LLOGUER

Representant de la casa «Maderas Coll Viader, S. A.» de Barcelona.
Contratista de la Companyia de M. S. A. i Camins de Ferro del Nord d'Espanya i altres :: Representant de la casa «Ramoneda Germans» de Barcelona, en el ram de botades i cercles de castanyer i avellaner

SASTRERIA

La Fàbrica

Francesc Casanova

Continuament grans novetats

Immens stock de Camises, Gorres, Corbates, Cinturons i Tirants a preus econòmics :: Ultims models i articles de gran fantasia per a senyora.

Confiteria i Comestibles

E. GIRBAU

Successor de M. Garrofa

Tortells de pasta de full i llevada

Lionesa Borrego

Especialitat en

Bollos Acaramelats i Carquinyoll

Riquíssim Plunkake i

Pa de Génova (d'ENCARREC)

SORRAY, 3-ARBUCIES

GARATGE MECANIC

Francesc Paret i C.^{ia}

Stat. Ltda.

VENDA DE NEUMÀTICS I MECISSOS
de totes marques

CENTRAL

TUSET, 18

TELEFON 74742

BARCELONA

Prensa per el muntatge de Mecissos
R paració d'Autos
Bàscula pública
Dipòsit i venda de
Benzina, Petrolis i
Olis i Coixl nets

Fàbrica d'Anissats, Licors i Aixarops

ANTONI GUALBA - ARGENTONA

Despatx central:

Santa Teresa, 30 - MATARÓ - Telèfon 64

Grans tallers de
construcció de Car-
ruatges i Carroceries
per a Automòbils

JOAN AYATS

Els més importants tallers de la comarca

—Gran especialitat en Cotxes Omnibus per el transport de passatgers—

-- Exquisit licor Ferro-Quina --

CALISAY

Magi Monfuleda

ARENYS DE MAR (Barcelona)

BARBERIA MODERNA
DE
JOAQUIM VIDAL

Acurat servei — Servei antisèptic
lo més modern — Saló especial per
a senyores — Especialitat en la
talla de cabells a la «garçonne»

senyores!

Tots els articles de Perfumeria i pro-
ductes de Bellesa, els trobareu a la

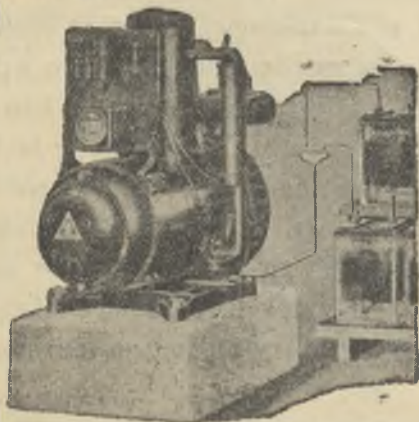
BARBERIA MODERNA
CARRER DE CAMPRODON, 47

La Industrial Sud-Americana

FÀBRICA PORTA·PLOMES
MANECS PER A PAY-PAYS
JUGUETS
TORNERIA MECANICA

Telèfon 2

ARBUCIES

La suprema qualitat en Radio,
l'aconseguirà adquirint un
aparell de

RADIO-REM

Aparells de 4 vàlvules a 500 ptes.
i de 3 a 250 ptes. Complets amb
instal·lació i tot.

FRANCESC POL

Pietat, 10 ARBUCIES

El Baix Montseny

IMPRESSIONS

El dia 12 de febrer d'enguany, apareixerà en l'història del Catolicisme com una data de les més memorables. El Sant Pare Pius XI i el Rei d'Itàlia, per mediació d'en Mussolini, feren les paus.

Des de l'any 1870 en que les tropes d'en Víctor Manel, amb el pretext de vetllar per l'Unitat Italiana, s'apoderàren dels Estats Pontificis, que hi havia una forta tivantor de relacions entre la Monarquia Italiana i la Santa Seu. El Sant Pare Pius IX, que fou tan inicuament despulat de la seva Realesa temporal, en protestà davant el Món, llençà els seu anatemes contra els usurpadors i es tancà voluntariament com presoner dintre son palau del Vaticà. Mai la Realesa Pontificia havia assolit, en el trasbalsament dels anys, un relleu tan meravellós com en els anys de son captiveri i els Sants Pares, Lleó XIII, Pius X, Benet XV i Pius XI, successors de Pius IX en la presó del Vaticà, mantenint amb fermesa la mateixa protesta i els mateixos anatemes, han sigut saludats ací i allà, arreu del món, amb esclats d'entusiasme i amb el crit de «Visca el Papa Rei».

Mussolini, el polític més formidable i més vident de l'Història Contemporània, ha volgut tenir l'encert de acabar aquell estat de tivantor, regoneixent la Realesa temporal del Sant Pare. Pius XI, en mig de l'importància que, a tot arreu, va assolint el Catolicisme, davant la desfeta de totes les religions i de tots els partits, ha saludat amb joia el retorn de son Poder temporal. Ambdós monarquies, la Pontificia i l'Italiana, s'han donat una afectuosa abraçada. S'han obert de bat a bat les portes de la Presó Vaticana i tots els Estats, fins aquells que no són catòlics, han saludat el gest, com l'esdeveniment més descollant del nostre temps. Indubtablement les figures de Pius XI i d'en Mussolini, en el concert de la política mundial, passaran a la posteritat, com figures de les de més relleu de la època actual i el Catolicisme escriurà, amb lletres d'or, els seus noms en els anys de l'Història dels segles.

Saludem també nosaltres amb goig tan gran aconeteixement i amb esclat d'entusiasme, expansionem el nostre cor, cridant: Visca el Papa Rei.

Sorollós èxit

D'aconteixement sensacional pot qualificar-se la Vetllada d'Homenatge a la Gna. Assumpta Plá, que celebrà el Patronat el dia 17 de gener. Poques vegades el local ha assolit un aspecte tan imponent. Bona estona ans de començar ja estava plé de gom a gom, havent-hi representacions de totes les classes i de tots els estaments de la nostra població. Foren abastament els arbuciençs que, per haver tardejat, no pogueren entrar en el teatre. Tothom volia palesar un pregon agraiment a la Gna. que ha vessat a dolls el consol damunt els cors neguitosos i apesarat dels compatricis nostres, que han passat per les sales de l'Hospital de Santa Creu. Una nodrida representació dels mateixos, situats en llocs especials per a ells, saludava amb esclats d'entusiasme, cada vegada que el nom de la Gna. Assumpta brollava de llavis dels oradors.

La Vetllada fou meravellosa. Tots els nombres del programa aconseguiren un èxit esclatant. Actuà de secretari el jove Jaume Canaleta. Els monòlegs que digueren tan bé els jovincells F. Queralt, J. Parcet, L. Plá i T. Canaleta; les poesies tan ben recitades per les senyoretetes L. Carós, M. Horta, G. Rigualt, M. Bonal, E. Roura i C. Godori i pels nens A. Valls i J. Fortet; els parlaments eloqüentíssims dels joves R. Ferrer, F. Graells i Rafel Vilà, que foren una veritable revelació de la Vetllada i el del nostre Dr. Pa-

gés, i les peces de cant, interpretades amb tanta ajustesa pels rosinyols de l'orfeó «Unió Arbucienca», que dirigeix tan rebé el nostre benamat amic, entusiasta col·laborador i intel·ligent músic En Francesc Riumalló, tot fou rebut pel públic nombrosíssim amb xardorosos aplaudiments i sorolloses manifestacions de satisfacció. En el transcurs de la vetllada, hi fou llegida una carta d'adhesió del nostre subscriptor i dilectíssim arbucienç En Miquel Coste, que fou coronada amb una espontània i esclatant ovació.

En la Presidència, que formàren les digníssimes autoritats, eclesiàstica, civil, militar i judicial, hi prengueren seient la mare, germana i nebodet de l'homenatjada. En haver-se acabat el desenrotllament de tots els nombres del programa, el nostre Sr. Rector en un breu parlament de gràcies, es feu ressó dels sentiments de tot el poble, pregant al nostre benamat Sr. Batlle, que's donés el nom de la Germana Assumpta al carrer on ella hi vegé la llum per primera vegada. Les mostres d'aprobació, amb que fou rebut el prec per la primera autoritat civil del nostre municipi, feu desbordar l'entusiasme de la concurrència en una ovació tan emocionant, que no en recordem cap més que pugui parionar-s'hi.

Bé, molt bé arbuciençs. Aixís és com s'enalteixen els pobles. EL BAIX MONTSENY, que des de primer entuvi s'entusiasmà pregonament amb l'idea d'aquest homenatge, hi prestà tota la seva

cooperació. Basti sapiguer que tots els oradors que hi parlàren, formen part de la nostra Redacció. Es per això que conceptuem l'èxit de l'homenatge com un èxit assolit per l'actuació d'EL BAIX MONTSENY.

Rebin tots els que hi prengueren part i d'una manera especial els nostres senyors vicaris, que tant s'esmerçaren en la preparació de la Veïllada, el nostre encomiàstic i afectuós aplaudiment.

UN CONCURRENT

Un comentari d'actualitat

Estem vivint una època en que els reialmes i les corones van a puntades de peu. No vos horroritzeu i mireu sinó: ¿Què veieu actí i allà? Amb que topen primer els vostres ulls al obrir qualche revista il·lustrada? Amb el retrat d'una reina... de la bellesa.

Em refereixo, crec que ja m'haureu comprés, a n'aquests concursos tan extravagants que avui es celebren, arreu, arreu, a n'aquests concursos que serveixen per triar la dona més formosa. Per Santa Lúcia, les modistes de Barcelona, feren una festa excel·lent i no hi va mancar la seva reina; més tard les mecanògrafes i ara acaba de celebrar-se un concurs de bellesa a París que n'hi ha per llogar-li cadires.

Ara no cregueu que vulgui fer com alguns periodistes, que perden el temps discutint si ha sigut

un error elegir per Miss Espanya a n'aquella valenciana i mil altres tonteries.

No: jo lo que voldria saber és, quina necessitat hi ha de cercar la noia més bonica, quan hi han tant poquíssimes formosors avui, que no siguin artificials; i sense això ¿quina necessitat hi ha de alçar la bellesa d'una dona fins als núvols, si al fi i al cap sols servirà per omplir-la de pretensions i fer-la ridícula? Quina migradesa d'esperit hi ha avui! Als homes només ens encisa la bellesa de la dona! Una dona formosa per nosaltres té totes les gràcies i tot plegat ¿què? Ens enlluerna qualsevol figuri i no sabem veure que la formosor és una flor que esclata al matí i es marceix a la vesprada, que la formosor, com les fulles que cauen dels arbres, la ventada dels anys se l'emporta... Doncs, ¿per què en fer un d'aquests concursos s'ha d'elegir solzament la bellesa?

Al meu entendre no és pas la formosor de la dona lo que més ha d'enlluernar... ha d'ésser el seu cor. Què'n treurà l'home d'empendar-se d'una dona tan formosa i gentil, que el seu rostre ple d'encisos brilli com un sol, si té un cor tan adormit que ni sisquera batega? I cal reconeixer que nosaltres, els homes, som els culpables d'aquest desnivellament. Perquè una dona, quan a còpies de nosaltres dir-li, acaba per creure's formosa, creu ja poder-se presentar a tot arreu i s'estarrufa com un gall engreït, davant les adulacions afalagadores, davant

aquelles floretes amb que els joves alfontren el seu pas i acaba per ser vanitosa, carregada de pretensions i intolerable.

Sí, s'ha de confessar, els homes també tenim el cor adormit, mirem amb les orelles i pensem amb els ulls. Mirem les coses pel seu caire material i refusem allò que pot espiritualitzar-nos. No sabem mirar les coses pel seu caire espiritual i una dona formosa, ¿perquè no dir-ho? ens encisa i davant d'ella ens llevem el capell i fem les més exòtiques reverències.

Llegir en el cor de la dona hauríem de fer i no en el rostre que és un llibre enganyós i apreciar les virtuts que atesora que valen més que totes les formosors; enaltir aquelles gràcies que no es veuen amb els ulls de la cobdícia; perquè una dona encara que no sigui formosa pot tenir un cor molt gran on s'hi hostatgen els més nobles ideals. Doneu una ullada a ço que us volta, veureu misèries i desgràcies i al mig d'elles, cors que brillen heroics...

Mireu, veieu aquesta noia en la flor de la joventut, mentres les seves amigues es diverteixen i riuen ella treballa de nit i de dia i plora al capçal d'un llit on hi jau tal volta la seva mare tulida... i aquella tan senzilla i tan modesta, tots aquells cors que's sacrifiquen continuament pels seus semblants, tots aquells cors que escampen flaires de bondat, no són més dignes d'ostentar una corona que aquestes reinas de la bellesa?

Aquestes ventades, que venen de l'altra part del Pirineu, enfre-

doren la nostra espiritualitat; aquestes costums paris-enques tan banals, que arreen també en nostra terra, destrueixen molts cors.

Avui el món va aixís, per cada grau de civilització que copcem n'assolim tres de desmoralització.

RAMON FERRER MONTPLET

La vida en els pobles...

...és la millor. Té un gust fort d'humilitat, en els pobles tothom és igual. Les desgràcies que té el veí les sent el veïnatge, tots són germans. Els nostres pobles, els catalans, tenen una fesonomia riallera, tranquil·la, a voltes amb el seu color policromat i suau donen un contrast magnífic en mig de la vegetació ferèstega, tenen un aspecte festiu que els encisa a sí mateixos i els fa viure allunyats dels anhels de la ciutat, de la ciutat esperit, vull dir. He dit que la vida dels pobles és la millor, i ho repeteixo, he viscut temps en un poble i em reca molt haver-ne sortit; quan l'aire vaporós i gris de la ciutat va tocar-me de plé a plé a ne'l cor em va decaudir, tenia el costum de sortir de casa i veure el meu poble d'una ullada, tranquil, satisfet, després, i de sobte em vaig trobar davant la ciutat sorollosa, on no hi cal badar, amb les seves agrupacions, ordenada, neguitosa i em va enlluernar: tot en un raonaments a cau d'orella, ne-

Reservat per la
FABRICA DE TORNERIA MECANICA
per teixits, flats, gèneres de punt i
FABRICA DE CADIRES CURVADES
de
J. CASADESÚS VILÀ
ARBUCIAS BREDÀ

FREIXENET

XAMPANY
D'ALTA CALITAT

CAVES A
SAN SADURNÍ DE NOYA

març

guits, suposicions, problemes obscurs;... en mig d'aquest bullit calia, doncs, prendre posicions si eres polític; o bé, si simplement ciutadà conscient seguir amb entusiasme, almenys, el ritme de la nostra cultura i decantar-te vers aquest escriptor o aquell altre, per això o ço de més enllà i, consagrar-lo políticament pare espiritual dels nostres sentiments profans... Per això els de ciutat són més turbulents, i per això els del poble creuen que la ciutat hi ha vida, car senten l'olor ensangrentada dels sacrificis, i l'aroma immaculada i perenne dels grans ideals...

Recordo amb la candidesa que ens passàvem pel poble, tots ens coneixiem, quan fèiem vida de societat només s'entretenem a jugar i prou, el món era una màscara inofensiva darrera nostre, ens creïem jòh il·lusos! que el món era tot per el mateix estil, la nostra vida plàcida i joiosa era viscuda per tothom i que les més grans preocupacions nostres, eren a tot arreu igualment distribuïdes entre la vida sedentària i el nostre tarannà amorós, que s'acontentava d'una mirada encisera o de la breu contemplació de la nostra dama elegida.

Ara en vé tot a la memòria plé d'un romanticisme rublert de lacionisme, de poesia i gust de fruita madura...és la millor vida!; però hi tornaries esperit meu?...no ho dic categòricament sens posarhi una sombra de dubte, no hi tornaria, el meu esperit ha volat; coneix l'immensitat de l'espai, ja

no és verge de sentiments i si alguna volta em fos obligat el retorn al poble, no sabria acostumar-me al seu *espai reduït* i volaria freturós per riure o plorar al costat dels germans del món, i em faria angoixa veure la tranquil·litat benaurada dels meus companys, potser els reconviuria, els voldria fer saborejar els neguits de l'Humanitat, però en el fons, ho reconec, l'enyorança em corseca, no sé abstinde'm de dedicar una hora seriosa, de respecte, als anys que podem anomenar de la innocència.

JOSEP M.^o BOIXAREU I GINESTA

Carta d'amor

A la senyoreta... X

Avui he pensat en tú. ¡No t'estranyis no! quan te n'hauràs d'estranyar és el dia que no hi pensi. I fins t'he vist, això tampoc t'ha d'estranyar; perquè encara que tu no em vegis, ja'm dono ànsia jo, de que la formosura de ton cos no marxi de ma pensa. Es estrany, veritat?...Potser tu no estàs enterada de qui és aquest aïmador, espiritual s'enten, de que, sens que t'en donguis compte, espera l'un dia darrera l'altre i posant-se sempre en el mateix lloc mirar que passi la fada de llurs somnis.

Potser si et veïés cara a cara, no et diria res. Potser si et volgués enraonar, s'em quedarien les paraules glassades en el fatídic moment de sortir de ma gorja. I potser si m'acostés massa a

tú, veuria tot allò que, per sort o per desgràcia meva, serveix ¿Quin dubte hi ha?... per a afavorir la rojor dels teus llavis i el color sà de tes galtes.

Però avui t'he vist bé. Si no fossis morena, també em donaries que pensar alguna altra cosa. ¡Un hom té cada ensurt! més no; encara ets jove i es veu que va passant la moda de tenyir-se els cabells.

Aixís quedem amb la mar de suposicions. Però amb tot i això tú ets la reina del meu... ¡ai no se com dir-t'ho!, si no fos que per comptes de dibuixar un cor, tinc por de que'm surti una seba o un tomàtec, tindria l'alt honor de posar a la sàvia potestat de V. M. un dibuix, on i quedaria condensada l'admiració que vos professa aquest humil servidor.

...I mentres vos veig passar. Mentres vos aneu embaumant l'aire d'aquesta Natura esplèndida que un jorn el TOTPODERÓS va donar-nos, com a prova de son amor i de sa gratitud: mentres vos aneu petjant amb vostres peus diminuts la terra que un jorn fou dels nostres avis, sento darrera meu els passos dels familiars, i llavors tot despistant els hi dic:

—¿Quin aucell més bonic?, deu ésser un pardal.

I la veu em respon:—Lo que vola és un pardal però lo que veus és una cadenera.

La meua cara es va tornant roja per moments i el familiar per acabar-ho d'adobar encara hi afegeix.—En aquest assumpte fillet, ami no me la pintes.

¡Ja ho veus, tot per tú! Jo m'enric de lo que puguin dir els parents i els amics. Passo per alt les observacions dels allegats a la família i saps per què?... Perquè, espiritualment, ets la mestressa del meu cor i si no et donc altre nom, és perquè en el diccionari encara no he trobat paraula que s'adapti a l'expressió espontània d'aquest afecte.

He dit.

FAUST

Comentari

En el Butlletí Oficial de la Província ha vist la llum una nova disposició del governador Civil de la província D. Prudenci R. Chamorro contra el denigrant vici de la blasfèmia, manant als seus subordinats que denunciïn sens cap mena de contemplacions a tots els que embrutin els llavis llurs amb la mateixa. Tanmateix és ben digna de lloança aquesta cura en exiliar de nosaltres, aquest caire d'incultura tan característic de casa nostra i que tant ens envileix davant els pobles estrangers. Nosaltres no volem pas regatejar-li el nostre, encara que migrat aplaudiment i voldríem que la seva actuació trobés ressó en les orelles de tots els seus subordinats per tal de que palesessin igual intencions en depurar la nostra xamosa parla d'una munió incontable de mots que la rebaixen. A n'aquesta tasca noble i enaltidora, tots podem cooperar-hi i aportar el petit gra de sorra a la depuració i

enaltiment de la parla amb que ens han alletat les nostres mares i que ve a ésser l'ànima vivent del nostre poble.

Quan, passant pels carrers, oïm que's blasma a gratcient i amb estoica niciesa restem freds sens que brolli dels nostres llavis la més lleugera protesta, no prestem pas gaire el nostre ajut a un esforç tan lloable com ho és l'exilar del nostre lèxic el mot blasfem i groller.

Avui es parla molt de depuració de la parla catalana i per a molts no significa res més que l'adopció de mots estrangers, que poc coneixen. Una obra de veritable depuració, fora alçar per camps, viles i ciutats la senyera santa del ben-parlar i aixecar el nostre clamor de protesta contra els llavis que escupen immundícia i fetor. Baldament que tots els que aimem la nostra parla, ens sentíssim amarats d'entusiasme per a una obra de vertader renovellament social i de vertadera depuració del llenguatge. Aleshores si que palesariem un patriotisme pregon i un gran interès per l'enaltiment de la nostra parla.

Mentrestant rebí el Sr Chamorro, la nostra més sincera felicitació per la seva cura en exilar del nostre lèxic el mot vil i groller de la blasfèmia.

Estima i t'estimaran

No se si haureu llegit, alguna vegada, un preciós llibret d'En Rafel Pombo, que té per títol *Faulles i Veritats*. En ell s'hi conta la

faula del duc, que dominat per l'egoïsme, es veia aborrit de tots els altres ocells. Ell n'estava pregonament enojat i queixós, i volent esbrinar la causa de la malvolença amb que tots el miraven, preguntà a un simpàtic colomet: «¿Per què m'aborreixen els altres ocells?». El colomet li contestà: «¿Per culpa teva. Estima i t'estimaran».

¡Quàntes persones podrien aplicar-se la faula del duc! ¡Quàntes persones porten una vida amarga perquè volen! ¡Quàntes n'hi han que són blanc de la malvolença dels altres perquè elles tampoc estimen! Practiquem sempre el consell del colomet i la vida ens serà més plaenta.

Es precis estimar i saber palesar la nostra estimació. És precis saber dissimular les nostres penes i tractar a tothom amb tendresa. El repartiment de guinyades i grogeries sols atrau les malmiranances dels homes. Si al apropar-te a un altre, no tens més anhel que molestar-lo i sols frueïxes, dient-li paraulotes mortificants i de mal gust, ¿vols què ell no es defensi i et correspongui com mereïxes?

No responem el mal amb el mal ans vencem amb el bé el mal. Dolem els nostres apassionaments i al groller i mal educat guanyem-lo a força d'amabilitat i cortesia. És clar que això és un ideal difícil d'assolir; però ens hi hem d'esforçar, perquè és un ideal molt noble i quan més noble és un ideal, més dificultats i més obstacles destorben el seu assoliment. Recordem que serem mesurats de la mateixa manera i amb la mateixa mesura que nosaltres mesurarem. Si sembrem amor, recullirem amor. Si som cortesos amb els altres, ells també ho seran amb nosaltres. La cortesia costa poc i guanya molt.

ROBERT

En la mort del jove arbucenc, JOSEP GAROLERA BOILS

(A. C. S.)

Sentiu a plaça quina gatzara?
 Sentiu la cobla quins clams respon?
 Es l'alegria que els cors amara
 quan som la festa de Sant Anton.
 Cavalls i matxos, plens de floresta,
 omplen la plaça d'un garbuig bell,
 i après pel poble, guarnit de festa,
 corrents s'escampen en reguitzell.
 Nois i fadrines, vells i quitxalla,
 també els empaiten, plens de dalit;
 va amb ells la cobla que jamai calla
 i el cor s'omplena d'un dolç burgit.
 I dura estona que la gatzara
 dolça ressona com crit que's fon.
 Es l'alegria que els cors amara
 quan som la festa de Sant Anton.

Bona seria l'hermosa festa,
 la festa gaia de Sant Anton,
 si a dalt la cambra la Mort feresta,
 no hi vetllés l'àngel en etern són.
 Quan li somreïa la Primavera,
 del niu fugia deixant-lo aixut:
 Son cos es marbre, son rostre és cera,
 sos ulls són cegos, son llavi és mut.
 Cada any anava cap a la plaça
 damunt del matxo més blanc i bell.
 La gent joiosa com s'el mirava!
 Tots els elogis eren per ell.
 Pro avui a plaça ja el noi no hi era
 ni com fins ara li veuran més:
 Es a la glòria sa faç riallera!
 D'ell a la Terra no en queda res!
 Quan les campanes al vol tocaven
 i el jovent reia, joiós i ardit,
 sos ulls la vista del món deixaven,
 perdent el viure damunt del llit.
 I el toc alegre no feia gaire,
 que amb dolça joia besava els cors,
 va canviar-se, perdent-se'n l'aire,
 en fosca queixa d'un clam de morts.
 I mentre encara cridant s'oïa
 la jovenalla plena d'anhel,
 una altra estrella brillant neixia,
 besant la volta blava del Cel...
 Bona seria la festa hermosa
 la gaia festa de Sant Anton
 si dalt la cambra, pel dol reclosa,
 no hi dormís l'àngel en etern són.

RAFEL VILÀ BARNILS

ESPORTS

FUTBOL

10 de Febrer:

«S. C. Llinás», 0 «C. D. Arbucies», 3.

17 de Febrer:

«P. E. Granollers», 2 «C. D. Arbucies», 2

24 de Febrer:

«F. C. Cardedeu», 1 «C. D. Arbucies», 6

Tots els partits en el camp de l'«Arbucies»

SPORMAN

DE SOCIETAT

—El 27 de gener s'uniren en Sant Matrimoni En Joaquin Ferrando Agustí i Na Carme Torrent Clopés.

—També junyiren els seus cors amb el mateix lligam, el dia 2 de febrer, En Josep Soldevila Colomer i Na Carme Ferrando Moré.

—En Joan Mainou Serra i Na Joaquina Iglesias Rodó reberen la benedicció nupcial en la nostra Parròquia, el dia 10 de febrer.

—A Terrassa, on resideix, s'ha vist mare d'un xamós fillet Na Lola Alsina, filla de la nostra convilatana Madalena Martí.

—Per al distingit jove, N'Alfons Malaret Vilar, ha sigut demanada la mà de la formosa senyoreta, Na Sofia Girbau.

—Per a la diada de Sant Josep, està projectada a Viladrau, la boda de la senyoreta, N'Assumpció

Pagés, filla dels arbucienes En Francesc, difunt i Na Madalena Riera, amb el simpàtic jove En Lluís Masvidal.

—Des de l'últim nombre han rebut el Sant Baptisme: Pere Pujolràs Plá, Carme Orriol Iglesias, Teresa Solé Massagué, Gràcia Roig Vallicrosa, Maria Blasi Iglesias i Francisca Codinach Recasens.

Necrològiques

—A últims de gener moriren en la nostra població confortats amb els Sants Sagraments, Carme Lladó i Manel Riera. També s'en pujà al Cel en les acaballes del mateix mes la nena Margarida Julià.

—La primera setmana de febrer, rebuts els Sants Sagraments morí en Cinto Llorens. Per tal d'assistir a son enterrament, estigueren en la nostra població les seves filles i els seus néts.

—Els dies 5 i 8 del mateix mes lliuràren la seva ànima a Déu els arbucienes, Vicens Casas i Francisca Sabatés.

—Havent rebut els auxilis de la Religió també pagaren tribut a la mort la segona setmana de febrer, Catarina Planxart i Antònia Fugarolas.

—El dia 17 tingué lloc a Sant Celoni, on morí, l'enterrament del nostre compatriota En Miquel Riera. Constituí una gran manifestació de dol, que fou presidit pels íntims de la família i pel Dr.

Ramon Pagés. Una nota molt simpàtica la donaren tots els arbucienres residents en aquella població, assistint-hi com un sol home.

—La penúltima setmana de febrer volà cap el Cel l'ànima de la nena, Maria Blasi Iglésias.

—A Barcelona, on tenia l'estada, va finir el 21, En Xavier Masferrer, espòs del'arbucienca N'Antònia Masferrer.

A les llurs famílies el nostre més sentit condol mentres preguem per les ànimes dels difunts.

RELIGIOSES

—La diada de la Mare de Déu Candelera va celebrar-se en la nostra Parròquia, amb la mateixa solemnitat dels demés anys, si-guent nombrosos els fidels que prengueren part en la Comunió General de Filles de Maria.

—Amb bona concurrència es feu el triduu de Carnaval, havent-s'hi fet exposició del Santíssim i trisagi cantat, cada dia.

—L'imposició de cendres que tingué lloc el Dimecres de Cendra ens ha avinentat l'entrada a la Quaresma.

—Cada diumenge, amb molta animació, es fa en l'Església Parroquial, el pietós exercici del Via Crucis.

NOVES

S'han acomiadat de nosaltres fixant la seva estada a Calella, les germanes Costa, que tantes simpaties tenien en la nostra població.

—El dia 29 de gener, aprofitant l'avinentesa de no haver-hi ningú, entraren lladres a cà'n Massanés i robaren 525 pessetes.

Es ven

la casa del carrer de Camprodón, 36, composta de planta baixa, dos pisos i golfes.

(Lliure de cens)

Per a informes dirigir-se a

R. Masferrer Sauri

—Per disposició del nostre senyor Batlle, s'han arranjat l'entrada i l'acabament del carrer del Vern.

—Mercè a Déu, es troba ja entre nosaltres restablert de l'operació que li feren a Barcelona el distingit meige arbucien En Joan Bodoy.

—A conseqüència d'un atac d'apendicitis, fou operat a Barcelona el nostre dilectíssim company de redacció En Félix Graells. L'interès amb que tothom ha demanat per ell i pregat per son prompte guariment, palesa de debò les moltes simpaties amb que compte en la nostra població. No cal dir quant li anhelem un prompte i cabal restabliment.

—En l'Acadèmia que té a son càrrec a Girona, el nostre col·laborador En J. Aguilera, s'hi ha fet una exposició de dibuixos, que ha sigut molt lloada per la premsa gironina.

—Ha estat uns dies en la nostra vila al costat dels seus pares, la família del nostre subscriptor En Lluís Comalat, de Banyoles.

—També han sojornat una setmana en sa casa pairal, els senyors de can Malaret.

—Les fortes fredorades de Carnaval feren que no abundessin gaire les disfresses propies d'aquells dies.

—S'ens assegura que a no tardar, s'obrirà la Sucursal de la Caixa d'Estalvis, de la que n'estaran encarregats els nostres dilectíssims amics En Josep Sajalot i En Lluís Lloris.

—Els distingits senyors de Can Blanch han vist la seva casa honorada uns dies, amb la visita de l'abatada propietària de Beziers (Franç.) Na Marta Boyer.

—Ham tingut el gust d'estrènyer la mà, en la nostra vila, dels preats subscriptors Ruts, Jaume Soler, Josep Xarar, Lluís Codina, Lluís Regàs i Isidre Roure.

—Ha retornat de Portugal on

residia i ha traslladat son domicili a Barcelona, la família de l'arbuïcia Lola Closa.

—A causa d'haver sigut erròniament informats, en el nombre prop-passat, donarem compte de la mort del benamat compatriota En Francesc Miróns. Mercè a Déu es troba ple de vida. ¡Què visqui tants anys com nosaltres li desitgem!

—Per tal de proporcionar honest esbarjo, durant els diumenges de Quaresma, el «Patronat» i la societat «Renaixement Arbucienç», donaran sengles funcions teatrals en son local respectiu.

—L'orquestra «L'Arbuïcia» ha passat a ésser de segona categoria. L'enhorabona.

—Diumenge passat la companyia artística «Alsina Ripoll» representà en el teatre «Renaixement arbucienç» acuradíssimament, davant una nombrosa i escullida concorència, la grandiosa obra «Genoveva de Brabant»

ARTS GRÀFIQUES - Santa Coloma de Farnès

LA HISPANO HILARIENCA, S. A. - (Autos Correns)

Despatx central dels ferrocarrils de Madrid Saragossa i Alacant. Servei combinat amb els autos d'aquesta empresa. Bitllet directe de ida i volta de Barcelona a Arbúcies Ptes. 10'50 de Barcelona a Sant Hilari Ptes. 14'50.

De Sant Hilari a Arbúcies i Breda, i de Hostalrich a Arbúcies i Sant Hilari, cada dia, en els trens correns; De Sant Hilari a Vich, cada dissabte; De Sant Hilari a Santa Coloma de Farnès, cada diilluns; D'Arbúcies a Sant Celoni, cada dimecres; D'Arbúcies a Viladrau i a Vich, cada dissabte; De l'estació de Gualba als Manantials de Sant Hilari, cada dia, del primer de juliol al 15 de setembre; De Sant Hilari a la Font Picant, cada dia, matí i tarda, durant l'istiu.

Lloguers de Turismes i d'Omnibus per a famílies.

Direcció i Administració:

Carrer de Valls, 1 - Telefon, 2
SANT HILARI

Administració i Despatx:

Camprodon 9 - Telefon, 16
ARBUCIES

Per a bitllets i informacions a Barcelona: Despatx central, Diputació, 257.

A la SABATERIA d'en Ramón Ferrer

se us farà tota classe de compostures a les sabates. Calçats a mida. Gran assortit en llustres, cremes, cordons, botons, civelles i tots els accessoris propis del ram.

Es cusen i es canvien peces a les pilotes de cuir

Prens sense competència!

La casa que us servirà millor!

Pietat, 19

ARBUCIES

Taller d'Espardenyeria

Lluís Vilá

Especialitat en esparde-
nyes d'alta novetat en
- classes d'estiu i hivern -

¿Esteu enterats de les esparde-
nyes amb sola de goma que fabrica
aquesta casa? PROBEU-LES!

Carrers Camprodón, 3 i Sorray, 8

ES VENEN ES LLOGUEN
I S'ARREGLEN

BICICLETES

— — Dipòsit de peces de recanvi

Enric Busquets

Tractant en rodells de totes menes
i mides

Castell, 81 ARBUCIES

ELECTRE - MONTSENY

LLUM

FORÇA

CALEFACCIO

Per encàrrecs i reclamacions a

Francesc Riumalló

C AMPRODÓN, 50

Orquestra - Cobla

L'ARBUCIENCA

2.ª CATEGORIA

Representa t

Francesc Riumalló

Confiteria i Colmado
de

Martí Clopés i Fill

Reposteria i Confiteria en general
Vins, Xampanyes de marca i espe-
— cialitat en Pans de Passic —

Esmerada elaboració de Turrons
de Mel, de Massapà i de lema
Especialitat en Turró Montseny

Camprodón, 8 ARBUCIES

CONFITERIA I PASTISSERIA

MANEL FERRAGUT

PLAÇA NOVA, 10 - ARBUCIES

Per la gran diada del Ram...

...gran assortit en tota classe de
tortells Briois. Pasta llevada i els
inimitables tortells de crema.

Per Pascua..'

...Immens assortit en tota classe de
«mones»

M. Gobel

ANIS DEL MONO

VICENTE BOSCH

BADALONA

B. Fardung

març